

ת"ד 9028/08 - מדינת ישראל נגד שמעון צבי גדי ברכה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 14-08-9028 מדינת ישראל נ' ברכה
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל
נגד
המאשימה
שמעון צבי גדי ברכה ע"י עו"ד יגאל טמיר
הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

כתב האישום

1. מן האמור בכתב האישום עולה ביום 13.12.15 נהג הנאשם רכב מסחרי ברחוב בן גוריון בר"ג מזרום לצפון והתקרוב לצומת עם רחוב ז'בוטינסקי (להלן: "הצומת") במטרה לפנות שמאלה. הצומת מרומר ומערכות הרמזורים פועלה באופן תקין. הנאשם נכנס לצומת בנגד להורית האור האדום בכיוון נסיעתו, פנה שמאלה לרחוב ז'בוטינסקי, שם מסומן מעבר ח齐יה להולכי רגל, ופגע בהולכת רגל שחצתה באותו עת את מעבר הח齊יה (להלן: "הולכת הרגל"). כתוצאה מן הפגיעה נגרמו להולכת הרגל חבלות של ממש (שבר תוך מפרק של ראש אצבע 1, שברים 2-5 ושבר בסיס בקף הרגל שהצריכו ניתוח לשחזר וקבוע). בגין האמור יוחסו לנאשם עבירות של אי ציות לאור אדם ברמזור, אי מתן זכות קדימה להולך רגל על מעבר ח齊יה, אי האטה לפני מעבר ח齊יה ונήיגה בקלות ראש הגורמת חבלות של ממש.

הראיות

2. לצורך הוכחת העבירה של אי ציות לאור אדם ברמזור העידו במסגרת פרשת התביעה מר נתנאל חיליקו ובב' צוריה ראניה. לצורך הוכחת העבירות של ביחס לעבירות של נήיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה להולך רגל על מעבר ח齊יה ואי האטה לפני מעבר ח齊יה העידו הולכת הרגל השוטר رس"מ דיגורקר אברהם (להלן: "השוטר") ובוחן

התנועה שרון כהן (להלן: "הבחן"). במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם ומר רפי ולマーク, מומחה מטumo (להלן: "מומחה ההגנה").

3. מר חילקו וגב' ראניה נסעו באمبולנס שהוא מאחורי הרכב הנאשם. **מר חילקו** - אשר הודיעתו במשטרת נמסרה כسمונה חדשניים לאחר האירוע נשוא כתוב האישום - ציין כי בפעם הראשונה בה הבחן ברכב הנאשם היה אור אדום ברמזור בכיוון נסיעת הנאשם אף הוסיף ציין כי הדבר היה כאשר רכב הנאשם היה **בתוך** הצומת (ע' 5 ש' 3-1). בחקירה חוזרת הבahir כי "רובי" של הרכב היה **בתוך** הצומת (ע' 5 ש' 32-31). מר חילקו אישר כי זכר את פרטי האירוע טוב יותר סמור לקורות המקרה מאשר במועד בו נגבה הודיעתו (ע' 4 ש' 18-17). עוד ציין כי לא הבחן בפגיעה בהולכת הרجل (ע' 5 ש' 15-16).

4. **גב' ראניה** צינה כי אינה זוכרת את פרטי האירוע ואינה זוכרת אם ראתה את הרכב הנאשם חולף על פני קרו העזירה (ע' 8 ש' 7).

5. **הולכת הרجل** העידה כי בעת הגיעו למעבר החציה נשוא הדין, היה אור אדום ברמזור להולכי רגל. כאשר האור התחלף לירוק - החלה בח齐יה אם כי הספיקה לעשות "כמה צעדים" ואז נפעה ופונתה לבית החולים. היא אישרה כי הודיעתה לא נגבהה באמצעות הבוחן שחקר את התאונה אלא באמצעות חוקר משטרת באר - שבע שנים קשור לחיקירת התאונה. היא ציינה כי אינה זוכרת אם הבוחן פנה אליה על מנת לגבות עדותה או לבצע עמה הצעעה או שחזור של התאונה. למיטב זיכרונה היא לא עמדה ברגע על אי התנועה שלפני מעבר הח齐יה עובר לתאונה אלא היי במקום אנשים נוספים. הולכת הרجل התקשתה להסביר כיצד אירע שرك היא נפגעה מרכב הנאשם. היא לא זכרה אם לפני חציית הכביש טרחה להביט ימינה לכיוון הגיע ממנו הרכב הנאשם. ואחרון: הולכת הרجل לא הייתה יכולה לאשר או לשולל אפשרות כי החבלות ברגלה נגרמו מפגיעה רגלה בדופן הרכבו של הנאשם (ע' 17 ש' 29-27).

6. **השוטר** העיד כי ערך דוח פעולה בהמשך לדוח פעולה שערכו גורם משטרתי בשם "דן 401" אשר היה ראשון להגיע לזירת התאונה. כענין שבעובדת דוח הפעולה של "דן 401" מעולם לא הוצג. השוטר לא ידע לומר אילו פעולות ביצע "דן 401" ובאיזה שעה הגיעו גורם זה לזירת התאונה. הוא ציין כי ס"ע לבוחן אך לא ידע לומר כיצד. לטענותו, הולכי רגל שהיו באותו המקום בדרךם והוא לא חיפש עדי ראייה לתאונה או סרטים ממצלמות אבטחה סמוכות שכן זה "תפקידו של הבוחן" (ע' 21 ש' 23).

7. **הבחן** היה האחראי על חקירות נסיבות התאונה. לדבריו, הוא אינו מכיר את הגורם המשטרתי "דן 401" שהגיע ראשון לזרה וצין כי לא מופיע בחומר החקירה דוח פעולה של גורם זה. הוא אישר כי אין ברשותו מסמך המתעד פגישה עם הולכת הרجل. לדבריו, פגש את הנאשם בזירת התאונה "... **הוא הצביע לי וזה נראה גם בתמונות ביום התאונה**"

(ע' 23 ש' 25). הבחן הפנה בעדותו לתמונה 5 בלוח צילומים שם נראה הנאשם משמאל לריבו והוא "מצביע" על דבר. הבחן לא מצא נקודת "אימפקט" בין רכב הנאשם להולכת الرجل שכן לדבריו אינו יודע היכן היה רכב הנאשם כאשר עצר לאחר התאונת ולא עשה ניסיון לבצע הצבעה בזרת התאונת עם הולכת الرجل. שחרור התאונת לא נעשה גם כן הטעם "**בפניה שמאלה לא מביעים שחזור כי לא ניתן לדעת את מהירות הרכב**" (ע' 26 ש' 1). גם ניסיון שדה ראייה לא בוצע על להערכת הבחן אשר לא ברור על מה היא נשענת - צוין כי שדה הראייה של הנאשם לכיוון הרמזורים והולכת الرجل פתוח 50 מטרים לפחות. אשר לסרטים ממצלמות אבטחה, אישר הבחן כי אין תיעוד בריאות לכך שחיפש אחר סרטים כאלה אם כי לטעنته ערך בדיקה בעניין (ע' 27 ש' 7).

8. **ה הנאשם** ציין בפרשת ההגנה כי חזה את קו העצירה בצומת באור יורך, נסע נסיעה איטית ופנה שמאלה. הוא הבחן בקבוצת אנשים עומד על אי תנועה לצד שמאל. לטעنته, האט את מהירות נסיעתו תוך כדי פניה שמאלה ואז שמע צעקה וראה "**משיחי שנמרה לי על דופן הדלת, על החלון.**".

9. **מומחה ההגנה** הגיע חוות דעת ונחקר עליה.

דין והכרעה

10. בחלק הראשון של הדיון ATIICHIS לעבירה של אי ציות לאור אדם ברמזור בכיוון נסיעת הנאשם. חלקו השני של הדיון יוקדש לעבירות של אי מתן זכות קידמה להולך רגל על מעבר ח齐יה, אי האטה לפני מעבר ח齊יה ונהייה בנסיבות ראש וגרם חבלה של ממש. בתמצית אומר כי המאשימה לא עמדה בנTEL להוכחת ביצוע העבירה של אי ציות לאור אדם ברמזור. ביחס ליתר העבירות המזוהות לנאים מצאתי כי נפלו מחדלי חקירה רבים אשר מנעו מן הנאשם להציג בפני בית המשפט עובדות ונתונים התומכים בחפותו ובה בעת מנעו גם מן המאשימה לבסס כדברי את אחוריותו של הנאשם ליתר העבירות שיוחסו לנאים.

אי ציות לאור אדם ברמזור

11. על פי תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה חייב עובר דרך **"לקים את ההוראות הניננות בתמורה"**. במקרה זה של נהיגה ברמזור אדם (תמרור 107) נקבע כי אור אדם משמעו "עצור" וכי **"סמן קו עצירה - עצור לפניו קו העצירה"**. אמרו מעתה, העבירה המזוהה לנאים היא כי המשיך בנסעה מעבר לקו העצירה בעת שהרמזור בכיוון נסיעתו היה אדם. מר חילקו העיד כי בפעם הראשונה בה ראה את רכב הנאשם היה אכן אור אדם ברמזור אולם הרכב הנאשם היה **בתוך הצומת** (ע' 5 ש' 3-1). מעובדה זו לא ניתן להסיק בהכרח כי האור בכיוון נסיעת הנאשם היה אדם **בעת שחזה את קו העצירה** ואף זאת בהנחה כי ניתן לגרסה זו מלא המשקל.

12. גב' ראייה צינה כי אינה זכרת אם ראתה את הרכב הנאשם חולף על פני קו העצירה. אם העדה אינה זכרת את הרכב הנאשם חולף על פני קו העצירה פשוטה שאיןו יכולה לומר אם הדבר היה באור אדום או באור ירוק. גם עדות זו אינה יכולה לבסס את אשמת הנאשם בעבירה המוחסת לו.

13. נוכח כל האמור מצאתי לזכות הנאשם מן העבירה של כניסה לצומת בעודו בכוון נסייתו אדום.

מעבר החציה

14. כידוע, מטרתה של חקירות משטרת "...**אינה מציאות ראיות להרשעתו של חשוד, אלא מציאות ראיות לחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לדיכוי של חשוד ובין אם היא עשויה להוביל להרשעתו**" (ע"פ 08/2017 תרגימן נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (2) 466, 472). בהיעדר חקירה יסודית וממצאה ניתן לשאול מה נפקות פגם זה. לעניין זה יש להבחן בין **אי מיפוי חקירה** לבין **מחדרי חקירה**. **אי מיפוי** חקירה משמעו כי גורמי החקירה היו יכולים לעשות מלאכה מקצועית יותר מבחינה זו או אחרת. **מחדר** חקירה פירושו כי עקב רשלנות גורמי החקירה אבדה ראייה בעלת פוטנציאל מזקה או הוחמזה הגדמנות למצות קו חקירה שכוחו להוועיל להגנת הנאשם. ודוק: קיומו של מחדר חקירה אינו מביא בהכרח לדיכוי הנאשם. מחדר החקירה נבחן הן כשהוא לעצמו והן על רקע בוחינת מכלול הראיות (ע"פ 92/2017 חטיב נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). היעדר ראייה שמקורה בחקירות משטרת יזקיף לחובת התביעה בעת שישייל מכלול ראיותיה ומאיידך, יכול הדבר לסייע לנԱם כאשר בית המשפט שוקל אם יש בטענותיו כדי להקים ספק סביר (ע"פ 93/2017 מלינקר נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).

15. חשוב לציין עוד כי נהג הקרב למעבר חציה להולכי רגל מושא באחריות מוגברת לשולם של הולכי רגל המבקשים לחצות אולם אין מדובר באחריות מוחלטת. אך **"לא ניתן לקבוע כי כל פגעה בהולך רגל על מעבר חציה מהוות מנעה וביה רשלנות של הנהג הפוגע. קביעה מסוג זה טעונה הוכחה לכל אחד מיסודות העבירה המוחסת לנוהג הפוגע"** (עפ"ת (מר') 13-03-2017 ירימי נ' מדינת ישראל (14.2.14); וראה גם: עפ"ת (נצ') 13-05-2017 איתי ברזל נ' מדינת ישראל (23.10.13))

16. במקרה זה, כפי שיפורט להלן, נפלו מחדרי חקירה לא מעטים בחקירת התאונה. מחדרים אלה מונעים מן הנאשם ראיות שכוחם לתמוך בחפותו ובה בעת הם מונעים מן המאשימה לבסס כדבי את אחריות הנאשם לקרוות התאונה בשל חוסר היכולת להציג תמונה עובדתית ברורה ועד משמעית ממנה עולה כי התאונה הייתה נמנעת אילו לא התרחש הנאשם בנסיבותיו.

מחדרי חקירה

17. בעניין הפגיעה בהולכת الرجل על מעבר הח齐יה מסר הנאשם גרסה לפיה נסע בזהירות וחוף על פני מעבר הח齐יה כאשר הולכת الرجل "קפיצה" לפטע לכਬיש ופגיעה ברכבו. להלן את'יחס לאפשרות הנאשם לבסס גרסה זו בשים לב לאופן ניהול החקירה.

גביית הוודעת הולכת الرجل ואי ביצוע הצבעה בזירה: הוודעתה של הולכת الرجل לא נגבתה על ידי הבוחן האמון על חקירת התאונה אלא על ידי חוקר שאינו קשור לחקירה התאונה. ברי, כי חקירה על ידי מי שאינו מעורב בנסיבות התאונה הינה פחותה אפקטיבית וממוצה מחקירה הנערכת על ידי גורם הבקי ברגש אירוע ופרטיו. כאמור, לא עולה מן הראיות כי הולכת الرجل פגשה בבדיקה בניסיון להציג על מקום הפגיעה בעת התאונה ולא בוצע כל ניסיון לשחזר את מהלך התאונה על מנת לבדוק אם יש ממש באפשרות כי התאונה הייתה בלתי מננעת מבחינת הנאשם.

אי הבאת עדים רלוונטיים: הן הנאשם והן הולכת الرجل העידו כי הולכת الرجل הייתה על אי התנועה שלפני מעבר הח齐יה עם אנשים נוספים. הולכת الرجل הייתה היחיד שנפגעה מרכבו של הנאשם. והנה, באופן פלא לא נחקר איש מן העדים הפוטנציאליים לתאונה (קבוצת האנשים שעמדה יחד עם הולכת الرجل על אי התנועה) כאשר מן הראיות שהוצגו לא ברור מתי בדיק הגע "דן 401" לזרה ואם ניסה לגבות הוודעות מעדי ראייה לתאונה. אין חולק כי השוטר והבוחן לא עשו מאמץ לגבות עדויות מעדי ראייה וטענת הבוחן לפיה ניסה לבדוק קיומם של סרטים ממצלמות אבטחה של התאונה אינה מוגבה אף בבדל מזכר או דוח פעולה בעניין זה. נדגש כי לפעולות חקירה המבוצעות בסמיכות לתאונה, כמו ניסיון לאתר עדי ראייה רלוונטיים ורישום פרטייהם ועוד, הן בעלות חשיבות עצומה לחקר האמת ומהدل מלבצע פעולות אלה סמוך ככל האפשר לкратות התאונה פוגע ביכולת להציג ראיות שיקדמו את גילוי האמת ברגען לנסיבות התאונה. לדידי, היעדר חקירה ממצאה יסודית בעניין גרסת הנאשם לאירוע פוגעת ללא ספק בהגנתו. מחדל החקירה מתעכט אם נזכר כי קיימן קושי לתת הסבר הגיוני כיצד קבוצת אנשים - ובهم הולכת الرجل - מעוניינת לחצות את מעבר הח齐יה בחסות האור הירוק בכיוונים אר מתרן קבוצה זו רק הולכת الرجل נפגעת מרכבו של הנאשם. אוסף, כי נוכח עדותם של חילקו וממצאי תכנית הרמזורים, כפי שניתנה מומחה ההגנה ב/1, קיימן ספק אם ניתן לקבוע ממצאה חד משמעי בשאלת אם אכן חצתה הולכת الرجل את מעבר הח齐יה בחסות אור ירוק בכיוונה. על פי חוות דעת מומחה הגנה (ב/1)חולפות 7 שניות מסוים מופיע האור הירוק מכניסה הנציג לצומת ועד הופעת אור ירוק להולכת الرجل בכיוון ח齊יתה. בהינתן שהנ暂时ם העיד כי נכנס לצומת, הינו **חלף את קו העצירה**, בחסות אור ירוק ובהתאם שבעת שעוד חילקו צפה ברכבו הנאשם **בתוך הצומת** כאשר האור בכיוון נסיעת הנאשם היה אדום ומשעה שלא ברור כמה זמן דלק האור האדום עד שעוד חילקו ראה את שעוד שרהה ובהתאם שלא ברור כמה זמן ארכה חציית הצומת והשלמת הפניה שמאליה עד הגעת הרכבו למעבר הח齐יה, ספק אם ניתן לקבוע ממצאה חד משמעי בעניין האור ברמזור להולכי רגל.

מחדלים בעבודת הבוחן: היעדר קיומו של מזכר או דוח פעולה בדבר ניסיון שנערך לחפש סרטוי צילום מצלמות אבטחה, בתיה העסק או המשרדים בהם נערך בירור בעניין זה ועוד מעמידים בספק, לטעמי, את האפשרות כי הבוחן עשה ניסיון כן ורציני לחפש סרטוי אבטחה כאלה ובכך לנסות לקדם את חקר האמת ביחס לנסיבות התאונה. זאת ועוד: לא שוכנעת כי הבוחן עשה ניסיון לפגוש את הולכת הרجل, לחזור אותה לגבי נסיבות התאונה ולבקש ממנו להזכיר לזרה ולהציג על מקום החזיה ועל הנזקודה בה נגעה. מצופה היה כי הבוחן האמון על חקירות התאונה ידע על כל הגורמים שהיו בזירה ועל הפעולות שביצעו ביחס לתאונה. והנה, הבוחן לא ידע מיהו "דן 401" ומה היו הפעולות שביצע. אין כל ראייה לכך שഫולותיו של הגורם "דן 401" בזירת התאונה תואמו עם גורם מקצועי (בוחן תנעה) ואין ספק כי פעולות המבוצעות ללא הנחיה או תיאום עם גורם מקצועי יוצרים פגעה בתשתיית הראייתית העשויה לעלות מזרת התאונה. הבוחן ציין כי לא הצליח שחרור של התאונה ולא הצליח ניסוי שדה ראייה והסתפק בהערכתה, שלא ברור על מי היא נשענת, בגיןו לשדה ראייתו של הנאשם כאשר ברור מתוואי נסיעת הנאשם כי שדה הראייה אינו סטטי אלא משתנה כפונקציה של שינוי מקומו של הרכב הנאשם בזומת ולאחריה.

אי הוכחת יסודות העבירות

18. הנאשם טען באופן עקבי כי נסע באירוע עובר לתאונה. טעنته לא נסתרה בחקירה נגדית ולא הוצאה לי כל ראייה הסותרת טענה זו. גם הבוחן מצין, כתעם לאי ביצוע שחרור, כי לא ניתן לדעת את מהירות הרכב הנאשם בעת ביצוע פנימה. נוכח כל האמור ניתן לקבוע כי לא נסתרה טענת הנאשם לפיה נסע באירוע עובר לתאונה אך שספק אם נכון היה ליחס לו עבירה של **אי האטה לפני מעבר חזיה**.

19. אשר לעבירה של **אי מתן זכות קדימה להולך רגל ונήגגה בקלות ראש**. עיון בחומר הראיות שנאסף מותיר שאלות פתוחות בגין לרשלנותו הנאשם. לא ברור מה היה שדה ראייה של הנאשם בעת שקרב למעבר החזיה, מה הייתה מהירות נסיעתו עובר להתקרובתו למעבר החזיה, לא ברור מה, אם בכלל, היה משך שהיא הולכת الرجل על מעבר החזיה בעת שנגעה על ידי הרכב הנאשם ובכלל: לא ברור מן הראיות כיצד יכול או צריך היה הנאשם לנוהג אחרית (ترتטי משמע) על מנת למנוע את התאונה. תשובות מהימנות לתשבות אלה, המהוות בסיס להטלת אחירות בגין נהיגה רשלנית של הנאשם, לא ניתן היה לקבל בגדר הליך זה. בהיעדר תשובות ברורות לשאלות קritisיות אלה לא ניתן ליחס לנายיך אחירות לעבירות המיחסות לו.

נוכח כל האמור מצאתי לזכות את הנאשם גם מעבירות של אי האטה הרכב לפני מעבר חזיה, אי מתן זכות קדימה להולך רגל על מעבר חזיה ונήגגה בקלות ראש.

.20. כאמור, הנאשם זכאי.

ביתנה היום, כ"ה ניסן תשע"ו, 30 Mai 2016, במעמד הצדדים